

ЗБОРНИК ЗАКОНА И УРЕДАБА ИЗДАНИХ У КЊАЖЕСТВУ СРБИЈИ У ГОДИНИ 1875, КЊИГА XVII

Садржај

1. Решење о снабдевању оружјем пограничних стражара
2. Измене у закону о устројству војске од 20. Марта 1864.
3. Закон о збориштима и вежбалиштима народне војске
4. Измене у закону о устројству војске од 20. Марта и у изменама и допунама овог законика од 23. Октобра 1870 (Зборник XXIII)
5. Измене и допуне у закону о регрутовању стајаће војске од 23. Октобра 1872. год. (Збор. XXV)
6. Решење о официрским коњима
7. Закон о војним набавама и лицитацијама
8. Закон о приправницима професорским у великој школи
9. Закон да се уштедом из кредита одређеног на учитеље основних школа, могу држати накнадна предавања учитељима
10. Закон о праву на посмртну плату предавача и учитеља средњих школа
11. Закон о регулисању плата професорских
12. Закон о установљењу петог разреда у вишој женској школи
13. Допуна §. 511. и измена §. 512. закона о поступку судском у грађ. парницама
14. Решење да буџет одобрен за 1873/4 важи и за 1874/5
15. Решење да се сагради жељезница од Београда до Алексинца и даље до границе

**ЗБОРНИК
ЗАКОНА И УРЕДАБА**

ИЗДАНИХ

У КЊАЖЕСТВУ СРБИЈИ

У ГОДИНИ 1875.

XXVII

~~3480~~
34816

У БЕОГРАДУ

ШТАМПА И ИЗДАЊЕ ДРЖАВНЕ ШТАМПАРЈЕ
1875.

ЗБОРНИК ЗАКОНА И УРЕДАВА

У КИРАЖЕСТВУ СРБИЈИ

LXXX

У Београду

ИЗДАВАНИЈЕ КИРАЖЕСТВА СРБИЈИ

1875

САДРЖАЈ

XXVII ЧАСТИ ЗБОРНИКА ЗАКОНА И УРЕДАВА

Токући број	Година месец и дан	ПРЕДМЕТ	Страна зборника
	1875.		
1	Јануар 27	Решење о снабдевању оружјем пограничних стражара	1
2	. 29	Измене у закону о устројству војске од 20 Марта 1864	2
3	. 30	Закон о збориштима и вежбаљницама народне војске	4
4	Фебруар 1	Измене у закону о устројству војске од 20 Марта и у називама и допунама овог законика од 23 Октобра 1870 (Зборник XXIII)	7
5	. 2	Измене и допуне у закону о рекрутовању стајаће војске од 23 Октобра 1873 год. (Збор. XXV)	9
6	. 7	Решење о официрским коњима	16
7	. 22	Закон о војним набавама и лиценцијама	17
8	. 28	Закон о приправницима професорским у великој школи	39
9	. 28	Закон да се уштедом из кредита одређеног на учитеље основних школа, могу држати накнадна предавања учитељима	42
10	. 28	Закон о праву на посмртну плату предавача и учитеља средњих школа	44
11	. 28	Закон о регулсању плата професорских	45

Годишњи број	Година дан и месец	ПРЕДМЕТ	Страна зборника
	1875.		
12	Фебруар 28	Закон о установљењу петог разреда у вишој женској школи	48
13	Март 13	Допуна §. 511. и измена §. 512. закона о поступку судском у грађ. парницама	50
14	" 13	Решење да буџет одобрен за 187 ³ / ₄ важи и за 187 ⁴ / ₅	52
15	" 12	Решење да се сагради железница од Београда до Алексинца и даље до границе	54

МИЛАН М. ОБРЕНОВИЋ IV.

по милости божјој и воља народној

ВНАЗ СРПСКИ.

ОДОБРИЛИ СМО И ОДОБРАВАМО „РЕШЕЊЕ НАРОДНЕ СЕГНУТИВЕ.“

„Овлашћује се војни министар, да може наше пограничне стражаре снабдети: оружјем, муницијом и осталом бојном спремом, и да на њих може трошити годишње потребну количину бојне муниције, поради вежбања њиховог у гађању нишана.“

Наш војни министар нека ово решење изврши.

27. Јануара 1875. год.

у Београду.

М. М. ОБРЕНОВИЋ с. р.

Министар војни
пуковник

К. С. Претић с. р.

МИЛАН М. ОБРЕНОВИЋ IV.

по милости божјој и вољи народној

КЊАЗ СРПСКИ.

ПРОГЛАШАВАМО И ОБЈАВЉУЈЕМО СВИМА И СВАКОМЕ, ДА ЈЕ НАРОДНА
СКУПШТИНА РЕШИЛА И ДА СМО МИ ПОТВРДИЛИ И ПОТВРЂУЈЕМО:

У закону о устројству војске од 20. Марта
1864. год. чине се ове измене:

§. 31. замењује се овако:

Персонал струке војних болница састоји
се из:

Лекара, апотекара, комисара и болничара.

Болничари стоје под командом командира
болничара, официра стајаће војске, који је уједно
комисар болнице и који стоји под непосредним
наказима и заповестима шефа дотичне болнице.

§. 32. замењује се овако:

Лекарска струка дели се на три гране:
на лекарску, хирургијску и апотекарску.

У свакој од ових биће следеће поступности:

1. Главни лекари и главни хирурзи I. и
II. класе, у чину санитарских потпуковника,
односно санитарских мајора.

2. Лекари, хирурзи и апотекари I. и II.
класе, у чину санитарских капетана I., односно
II. класе.

3. Помоћници лекарски, хирургијски и апо-
текарски I. и II. класе, у чину санитарских
поручика, односно потпоручика.

У §. 34., први став измењује се овако:

Комисара болница, који стоје под наказима
и надзорима шефа болнице, дужност ће бити:
Закон овај ступа у живот, од дана кад га
Књаз потпише.

Препоручујемо Нашем министру војном, да
закон овај обнародује и о извршењу се њего-
вом стара, властима пак заповедамо да по њему
поступају, а свима и свакоме да му се поко-
равају.

29. Јануара 1875. год.

у Београду.

(М. П.)

М. М. ОБРЕНОВИЋ с. р.

Видео и ставио државни печат,

члан државног печата

министар правде

В. Милошковић с. р.

Министар војни

протопис,

К. С. Протић с. р.

II и I ...
...
... II

МИЛАН М. ОБРЕНОВИЋ IV.

по милости Божијој и вољи народа
КНЕЗ СРПСКИ.

ПРОГЛАШАВАМО И ОБЈАВЉУЈЕМО СВИМА И СВАКОМЕ, ДА ЈЕ НАРОДНА
СВЕШТЕНА РЕШИЛА ДА СМО МИ ПОТВРДИЛИ И ПОТВРЂУЈЕМО:

ЗАКОН

о збориштама и већбалиштама народне војске.

Чланак 1.

Општине, којих земљишта-утрине-буду изабрана за зборишта чета, атерија, ескадрона, бригада и других одељења народне војске, као и за стрелишта њихова, дужне су, да ова земљишта бесплатно за ову цел уступе, премере и стално обележе.

Чланак 2.

Ако општински простори, који су за ову цел изабрани, нису довољно пространи, допуниће се суседним приватним имањем, које ће се откупом набавити. Откупну цену плаћају све оне општине, које састављају део војске, за који је збориште опредељено, осим општине, која је већ дала своје земљиште за збориште. Откуп

се врши по закону о заузимању приватних непокретних добара поред накнаде за иста од 15. Марта 1866. године.

Чланак 3.

Простори, који су за зборишта и стрелишта народне војске опредељени, и уступљени, као и они, који су откупом за ту цел прибављени, док за зборишта служе, не могу се отуђивати нити могу постати приватна својина. Општина у чијем су атару ти простори, може их у време, кад народна војска није на скуповима, употребљавати на своје општинске потребе, но тако, да ово употребљење ни мало не буде на сметњи смештају, већбању и у опште потребама народне војске, ма у које време.

Чланак 4.

Они, који би држали, да имају право својине, или других стварних права, на просторе, узете за зборишта, дужни су за годину дана после заузећа, то јест, пошто се премере и обележе, потражити своје право судом, јер после тог времена сматраће се, да им је право застарело, и дотични простори постају неспорна општинска својина.

Чланак 5.

У случају кад зборишта, која су допуњена откупом приватног имања, престану служити

цели, за коју су узета, тада се откупом прибављене земље уступају првенствено њиховим првобитним имаоцима или њиховим законим наследницима по откупној цени, или ако их ови неће да приме уступају се општини, у чијем су атару, по процени три заклета вештака или се продају лицитандо. Добивени новац у сваком случају враћа се оним општинама, које су ову земљу откупиле.

Закон овај ступа у живот, од дана кад га Књаз потпише.

Препоручујемо Нашим министрима унутрашњих дела, финансије и војном, да закон овај обнародују, и о извршењу се његовом старају, властима пак заповедамо, да по њему поступају, а свима и свакоме да му се покоравају.

30. Јануара 1875. год.

у Београду.

(М. П.)

М. М. ОБРЕНОВИЋ с. р.

Видно и стално државни печат

чувар државног печата

министар правде,

В. Миловановић с. р.

Министар унутрашњих дела,

Д. Стефановић с. р.

Министар финансије,

Чед. Мијатовић с. р.

Министар војних

делова,

К. С. Протић с. р.

МИЛАН М. ОБРЕНОВИЋ IV.

по милости божјој и вољи народној

КЊАЗ СРПСКИ.

ПРОГЛАШУЈЕМО И ОБЈАВЉУЈЕМО СВИМА И СВАКОМЕ, ДА ЈЕ НАРОДНА СКУПШТИНА РЕШИЛА И ДА СМО МИ ПОТВЕРДИЛИ И ПОТВРЂУЈЕМО:

Следеће измене у закону о устројству војске од 20. Марта 1864. год. и у изменама и допунама овог закона од 23. Октобра 1870. год. (Зборник XXIII.) и то:

Члан 5. мења се овако:

Војници стајаће војске служе две године.

У Члану 50.

Број „три године“ замењује се бројем „две године.“

Закон овај ступа у живот од дана кад га Књаз потпише.

Препоручујемо Нашем војном министру, да овај закон обнародује и о извршењу се њего-

вом стара, властима пак заповедамо, да по њему поступају, а свима и свакоме, да му се покуравају.

1. Фебруара 1875. год.
у Београду.

(М. П.)

М. М. ОБРЕНОВИЋ с. р.

Видно и стајно државни печат
чувар државног печата
министар правде,

Б. Миловиновић с. р.

Министар војне
армије,

К. С. Протић с. р.

МИЛАН М. ОБРЕНОВИЋ IV.

по милости божјој и вољи народној

КРАЉ СРПСКИ.

ПРОГЛАШАВАМО И ОБЈАВЉУЈЕМО СВИМА И СВАКОМЕ, ДА ЈЕ НАРОДНА СКУПШТИНА РЕШИЛА И ДА СМО МИ ПОТВРДИЛИ И ПОТВРЂУЈЕМО:

Следеће измене и допуне у:

ЗАКОНУ

О РЕКРУТОВАЊУ СТАЈАЋЕ ВОЈСКЕ

од 23. октобра 1872. год. (зборник XXV.)

Чланку 5.

да се дода на крају: „По првенци и јединци узима ће се у војску, и то најпре првенци, а после јединци, тек онда, ако се потребан број рекрута, не може да подмири с онима, који нису првенци и јединци.“

Чланак 6. да се допуни овим:

Тачни а. на крају да се дода: „Лекар опредељује неспособност рекрута, према прописаним правилима, а рекрутна комисија решава вишим гласова о ослобођењу због неспособности.“

према чему одговарају лекар и чланови комисије.“

Тачци б. на крају другог става да се дода:

„Но од овога се изузимају случаји, где је имовно стање, или радња задружног старешине таква, да рекрут у самој ствари никако није хранитељ. У оваким ће се случајима младићи рекрутовати, ма да су им старији прешли 60, или ма да имају млађе испод 18 година.“

У ставу трећем, после речи: „на којима лежи“ да се дода: „према деоби или иначе“ а после речи: „у прилици“ да се дода: „и према месту и крајевима у којима живе.“

Тачци в. да се дода на крају: „ако буде онај, кога она изабере, способан за службу у стајаћој војсци.“

У тачци г. речи: „остали пак задругари ослобођавају се“ да се исправе овако: „остали пак задругари вуку коцку, али се ослобођавају само онда, ако“ и т. д.

У тачци д. после речи: „Оца“ да се дода: „или у опште од три задругара“; а тако и после речи: „трећи ослобођава“ да се дода: „од четири пак задругара, ако су двојица одслужили, друга двојица ослобођавају се.“

Тачка з. да се замени овако: „ако је један брат или задругар, у војсци погинуо, или је у служби војној осакатио, те е тога за рад

постао неспособан, онда се два брата или задругара, који за њим долазе, ослобођавају од војничке обавезе, и ова пада тек на трећег брата или задругара. У том случају, ослобођава се и цела задруга за три године дана, од дана кад је брат или задругар погинуо, или због осакатења као неспособан из војске исписан.“

Тачка и. да се замени овако: „самохрани, којима је све изумрло: и отац и мати и браћа и сестре и све средство из задруге, а имају имања, које морају сами обрађивати, јер би им иначе пропало.“

Чланак 7. да се замени овако:

„1.) Општински суд с одборницима и свештеником, дужан је, да крајем месеца Септембра састави списак свију младића у селу рођених и настањених, који у току те грађанске године навршују 20 година живота; да побележи, који су од њих живи, а који су помраи; да назначи свакоме потпуно његову задругу, као и оне сроднике, који су се и кад од задруге оделили; да поброји случаје, који се код које задруге находе и по којима се младићи ослобођавају од службе у стајаћој војсци, или према којима закон има иначе призрења у погледу на рекрутовање. Општинска је власт за тим дужна, да истражује и скупља младиће зарад вучења

коцке и да оне, који коцке извуку, предају војним командама поради упућивања у војску.

За уредност, тачност, и истинитост списака, одговорни су они, који га састављају, и за то, да не буде промене у лицима, која се рекрутују или у војску упућују, одговорне су општинске власти по казненом законнику.

2.) Сваки младић, кад наврши 20 година живота, дужан је, да се пред рекрутацијом сам на време јави општинској власти у месту где живи, како би га она могла уписати, у списак за рекрутовање, и даље шта треба учинити. Ко овако непоступи, па се ни рекрутној комисији не јави и тиме избегне војну службу у своје време, уврети ће се у војску, кад год се до навршене 25. године живота нађе.

3.) Младићи, који су се са задругом одселили, или су за се нову задругу у месту доселења образовали, рекрутују се у месту доселења, а ако су се где год привремено сами настанили, онда се рекрутују у месту рођења. За ову ће пел, у нужним случајима и дотичне општине дужне бити, да се претходно о дотичним податцима узајамно споразуму. У војску пак навек се упућују влашћу онога места, у коме живе.

4.) Ко извуче коцку, или за кога је коцка извучена, па се у своје време не стави на располо-

жење власти зарад ступања у војску, стоји под обавезом служења у стајаћој војсци до навршене 30. године живота и до тог времена, кад год се ухвати, увретиће се у војску да потпуни рок одслужи.

5.) Онај, који се при прегледу за другога подмете, или за другога у војску уђе, одслужи ће као драговољац потпуни рок, а тако исто и онај за кога је други подметут.

6.) Ко се год рекрутном комисијом ослободи помоћу обмане и преваре, — неистинитом лекарском сведошћом, оценом или иначе, па се овој превари до 30. ку године уђе у траг, да се без вучења коцке уврети у војску и службу.

У члану 8. трећој тачци, после речи: „са очуом“ да се дода: „као и зет с тастом и по синак“ а последња тачка после речи: „за рад способног“ да се замени овако: „или који су остали јединци или првенци услед деобе, која је учињена на пет година пре рекрутације, не сматрају се за јединце или првенце.“

Чланак 10. мења се овако:

„Сви младићи, који су у 21. години живота, имају прететати рекрутној комисији. Комисија ће, пошто прегледа спискове рекрута састављене од општина, и њихово задружно стање издвојити оне, који се према овом закону са-

свим ослобођавају од службе у стајаћој војсци и издаће им уверење о томе, да су јој претстали и да су од службе у стајаћој војсци слободни; затим ће оне, који су обавезани, да служе у стајаћој војсци, лекарски прегледати и онима, који су неспособни издати уверење о томе, да су јој претстали и да се као неспособни од обавезе служења у стајаћој војсци ослобођавају.

Комисија ће ову своју радњу прибележити у општинском списку младића. По овоме ће све остале младиће пописати у три списка и то: у један, младиће који нису јединци и првенци; у други првенце; а у трећи јединце, и пошто их у десетине подели, позваће их, да по овим списковима засебно коцке вуку.“

Чланак 16. да се замени овако:

„Војници стајаће војске испуниваће се и кућама коначно отпуштати, кад одслуже двогодишњи рок.“

Последња тачка у члану 18. под Б. и чланови 19. 20. 21. 22. 23. и 24. укидају се.

Чланак 25. да се измени овако:

„Драговољно ступање у војску бива само једаред у години и то у време општег рекрутства.“

Члан 26. укида се.

Прелазно наређење.

Односно војника трогодишњака, као и јединаца и првенаца, које овај закон затече у служби у стајаћој војсци, министар војни овлашћује се, да учини нужно расположење тако, да се они, који служе више од две године отпусте из службе о првој долазећој рекрутацији а они који служе једну годину дана или осам месеци онда, кад овај рок службе одслуже.

Закон овај ступа у живот, кад га Књаз потпише.

Препоручујемо Нашем министру војном, да закон овај обнародује и о извршењу се његовом стара, властима пак заповедамо да по њему поступају, а свима и свакоме да му се покуравају.

2. Фебруара 1875. год.

у Београду.

(М. П.)

М. М. ОБРЕНОВИЋ с. р.

Видно и ставио државни
печат, чувар државног печата,
министар правде

В. Миловановић с. р.

Министар војни
и црногорски

К. С. Протић с. р.

МИЛАН М. ОБРЕНОВИЋ IV.

по милости божијој и вољи народној

КЊАЗ СРПСКИ.

ПРОГЛАШУЈЕМО И ОБЈАВЉУЈЕМО СВИМА И СВАКОМЕ, ДА ЈЕ НАРОДНА СКУПШТИНА РЕШИЛА И ДА СМО МИ ПОТВРДИЛИ И ПОТВРЂУЈЕМО:

„Да се официрима за уступљене и купљене коње, дужне суме поврате каси, одбијањем од месечне плате: код виших официра четвртином, а код нижих једном осмином.“

Ово законско наређење ступа у живот од дана, кад га Књаз потпише.

Препоручујемо Нашем министру војном да овај закон обнародује и о извршењу се његовом стара, властима пак заповедамо, да по њему поступају, а свима и свакоме да му се покоравају.

7. Фебруара 1875. год.

у Београду.

(М. П.)

М. М. ОБРЕНОВИЋ с. р.

Видно и стисно државна печат
члор државног печата
министар правде,

В. Миловановић. с. р.

Министар војени
пуковник,

К. С. Протаћ с. р.

МИЛАН М. ОБРЕНОВИЋ IV.

по милости божијој и вољи народној

КЊАЗ СРПСКИ.

ПРОГЛАШАВАМО И ОБЈАВЉУЈЕМО СВИМА И СВАКОМЕ, ДА ЈЕ НАРОДНА СКУПШТИНА РЕШИЛА И ДА СМО МИ ПОТВРДИЛИ И ПОТВРЂУЈЕМО:

ЗАКОН

О ВОЈНИМ НАБАВАМА И ЛИЦИТАЦИЈАМА.

А) О набавама.

Члан 1.

Набаве војних потреба врше се на три начина: погодбом, јавном лицитацијом, или по такси у напред опредељеној.

Члан 2.

Погодбом, т. ј. куповином без јавнога надметања, могу се набављати ствари, којих вредност не прелази суму од 6.000 гроша чарш.

Јавном лицитацијом и обзнањеном таксом врше се набаве, којих вредност прелази суму од 6.000 гроша чаршијских.

Но и набаве мање вредности од 6.000 гр. чар. могу се вршити и лицитацијом, а и по

такси у напред одређеној, ако власт нађе, да ће се овим начином, предмет по пробитачној цени набавити.

Члан 3.

Набаве, у вредности веће од 6.000 гр. чар., могу се изузетно вршити без лицитације, кад би јавна лицитација била или не могућа или за државне интересе штетна.

У оваком случају, војни ће министар, чинити писмене предлоге министарском савету и врши ће набаве по начину како овај одреди.

Члан 4.

Војна административна власт, која наређује, да се што набави, одређује и начин за набаву, у границама овог закона.

Члан 5.

За све набаве у вредности преко 6.000 гр. чарш. навек се претходно сачине услови и где је могуће спреме мустре, према којима се има да изврши куповина ствари.

Ако војна административна власт нађе за нужно, може се овако радити, и при набавама мање вредности од 6.000 гр. чар.

Члан 6.

Власт, која врши куповину, саставља услове и набавља мустре. За набаве преко 6.000

гр. чар. одређује мустре помоћу вештака. Мустре се утврђују печатима: вештака, надлежатељства, које набаву извршује, и личним печатом старешине тога надлежатељства. За набаве испод 6.000 гр. чар. као и за оне, које се извршују погодбом, мустру одређује власт, која извршује куповину и утврђује је својим печатом, или само одреди ствари описно и набавља их без мустре.

Пошто се набава уступи, набављач такође утврђује мустру својим печатом. По овој мустри мора се набава извршити.

Члан 7.

Кад се каквоћа ствари одређује описно, онда се тачно назначује све што одређује својство ствари, као и мере: ширине, дужине, висине, тежине, запремине итд.

Члан 8.

При свима набавама преко 6.000 гр. чар. вредности, које се врше лицитацијом, прави се са набављачем писмен уговор о набави.

За ствари пак, у вредности испод 6.000 гр. чар., ако се набављају и лицитацијом, не мора се правити уговор, него услови лицитације важе за уговор, што се навек означаје на њима.

Кад се ствари набављују погодбом, ту ни су нужни ни уговори ни услови, већ их војна власт

купује онакве, какве јој потребују. Али, ако власт нађе, да јој је нужно, може и при овим набавама узети писмену обавезу набављача, да ће набаву извршити по погодби.

Члан 9.

Уговори се сачињавају према условима, по којима је држана лицитација. У њима мора се тачно назначити:

- а.) Количина ствари, која се набавља;
- б.) Каквоћа њена;
- в.) Уговорена цена;
- г.) Време, до ког се имају предати ствари;
- д.) Место, где се имају предати;
- ђ.) Начин предавања;
- е.) Комисијски преглед;
- ж.) Кауција, која се полаже за сигурност извршења;
- з.) Последице, кад се не изврши уговор од стране набављача;
- и.) Исплата примљених ствари.

Члан 10.

Уговорена количина ствари има се потпуно подмирити. Но власт, која набавља, може дозволити, да се ствари, при предаји, могу испоручити са 2% мање, ако мањак не прелази суму од 6.000 гр. чар.

Члан 11.

Од уговорене каквоће ствари не може се одетунити. Ако ствари према уговору и мустри буду веће мере а комисијски се утврди, да су по каквоћи према уговору, и да се могу без штете употребити за намењену цел, то ће се примити, но без накнаде што су веће мере. Но ако при томе, мера буде мања, а предмет се без штете може да употреби, што се такође има комисијски одредити и утврдити — комисија ће одредити: колико се због тога има одбити набављачу од уговорене цене.

Ствари се не ће никако примити, које не одговарају, по каквоћи уговору и мустри, нити ће се куповати за другу коју цел, ма да би се за ово могле употребити.

Члан 12.

Време предаје ствари свагда се уговором одређује, као и то: да ли се све ствари треба да предаду од једном или у извесним роковима и партијама.

Преиначења о времену извршења набаве и предаје ствари, могу се дозволити, ако је уговором одобрено, или ако набављач докаже да је ванредним или неодољивим околностима био спречен те уговор није на време извршио, и ово му је војна власт уважила и рок пре-

даје продужила, у колико само то може бити без штете за државну касу.

О месту и начину за предавање, не могу се никаква преиначења чинити, после закљученог уговора.

Члан 13.

Кад набавка ствари прелази суму од 3.000 гр. чар. власт ће, која врши куповину, одредити од своје стране комисију од три, по могућству стручна, лица, да ствари прегледају, пре него се приме. Ствари до 3.000 гр. чар. може и сама власт, која набавља, или рачунопологач, који стварима рукује, прегледати, оценити и примити.

Члан 14.

Ствари се свагда прегледају на месту где се предају, и то у присуству надлежног рачунопологача, који стварима рукује.

Члан 15.

Комисија за прегледање ствари, уверава се најтачније, свим вештачким сретствима, да ли поднесене ствари одговарају уговору и мустри. О резултату прегледа комисија подноси писмени извештај оној власти, која ју је одредила, а власт ова за тим даље ради шта треба према извештају и уговору.

Ако ни су сви чланови комисије сагласни у мишљењу, онда се извештају прилажу и одвојена мњења.

Члан 16.

Ако која од уговарајућих страна, посумња у савесност комисије, има право на другу вештачку комисију, у коју свака страна бира по два члана, а њих четворица бирају петог за председника.

Овако састављена комисија на ново прегледа и испитује предложене ствари. Резултат њезиног испитивања на писмено саопштава и то важи за обе стране без даље приметбе.

Извештаји одређених комисија морају бити потпуни, тачни и јасни о томе:

„да ли ствари одговарају потпуно уговору и погодби, или не, и у чему се, т. ј. како и колико разликују од онога што је уговорено.“

Члан 17.

Члановима прве комисије (члан 15.) плаћа диурну власт, која их је одредила и то: по 35 гр. чар. дневно, ако ни су чиновници. А члановима друге вештачке комисије, плаћа исто толико она страна, која затражи да се она образује, (члан 16.). Чланови и једне и друге комисије одговарају, према прописима грађан-

ског законика за штету, која би nastala за државну касу, због њеног мишљења.

Исто тако плаћа се диурна по 35 гр. ч. дневно и оним члановима, који имају да присуствују док се изврши предаја, каква израда, и у опште какав посао у војним магацинима или радилиштима.

Члан 18.

Набављачи полажу унапред кауцију 10% до 20% од вредности ствари, и то: у готовом новцу или у интабулацији на непокретном имању до половине његове вредности, или у облигацијама управе фондова и државних штедионица, или на послетку у јемству лица, које би заложило своје непокретно имање за кауцију.

Непокретно имање, које се залаже као кауција, мора бити процењено и интабулисано на начин, као што се то чини, кад се узимљу новци на зајам од управе фондова.

Члан 19.

Бумручина, са осталим таксама, за све набаве, као и сви остали трошкови око предаје, падају на терет набављача.

Само за ствари, које војна власт набавља, непосредно или поверљивим путем без лиценције, никаква се бумручина не плаћа.

Члан 20.

Кауцију губи набављач ако потпуно не испуни уговор.

Ако је испорука набаве подељена у више делова, који се предају постепено и повремено, тада се губи саразмеран део кауције, према количини ствари, које се у извесном времену имају предати, ако се уговор тачно не изврши. Но кад је штета већа од положене кауције, држава може тражити накнаду.

Кауција се не губи, ако набављач донесе на време ствари, па му не буду примљене, а он у најкраћем новом року, који му војна административна власт остави, набави друге сходно уговору и погодби, ако то може бити без штете за државу.

Члан 21.

Набављачу се исплаћују рачуни, кад набаву изврши по уговору и кад му власт, која стварима рукује, потврди на рачуну да је ствари у означеној количини предао по уговору. Ако је комисија суделовала у примању, исплата се наређује, кад поред власти и чланови комисије потврде на рачуну, да су ствари прегледали и да су предане потпуно по уговору и мустри.

Исплата се чини новцем, у чаршијском тецају, и монетом, каква се у каси налази у време исплате, ако није друкчије уговорено. Но исплата ствари набављених на страни, може бити новцем оне земље, где су ствари набављене, или другим којим новцем ако буде уговорено.

Члан 22.

Мустре и уговори, закључени са набављачима, предају се власти, која са стварима рукује, и она се стара, да се набаве на време и тачно изврше, као што уговори гласе.

Члан 23.

Ако власт, која је позвана да настоји, да се набаве изврше на време и по уговору (члан 22.) потврди рачуне као исправне, одговорна је за то, да је, односно количине, уговор потпуно извршен и да су ствари примљене.

Члан 24.

Ако набављач не изврши потпуно уговор, ова власт извешћује о том своју прву претпостављену власт, која даље поступа према уговору и закону.

Члан 25.

У комисији, која купује по одређеној такси извесне ствари, као храну итд. учествује сва-

гда и власт (рачунопологач), која тим стварима рукује, и она је одговорна за примљену количину, а за каквоћу одговара заједно са осталим члановима комисије.

В.) О лицитацијама у опште.

Члан 26.

Ликитације држе се свагда јавно. Оне су усмене, при којима се конкуренти надмећу у спуштању цене, и писмене, при којима конкуренти подnose на писмено (офертом) своје понуде и најниже цене.

Члан 27.

Право на надметање при лицитацијама има сваки, који одговори положеним условима. Овога права лишавају се само они, који су кадгод одустајали од уступљене им набаве, или су противно уговору хтели да поступе на штету државне касе.

Члан 28.

Право на набаве имају надметачи, који понуде најнижу цену.

Члан 29.

Свака набавка има се обзнанити на четрдесет дана, или у повтореном случају на 15 дана, пред лицитацијом, најмање трипут преко

званичних новина а по потреби и преко полицијских власти. Ако се набављају страни производи, онда се обзнана чини и у страним новинама, кад власт нађе за нужно.

Члан 30.

Од обзнане могу се искључити набаве, које се извршују погодбом, а и оне о којима је реч у члану 3.

Члан 31.

У огласу свагда се ставља:

а.) шта се и колико набавља;

б.) дан и место где ће се лицитација држати;

в.) у које време и на коме се месту могу видети услови и мустре; и

г.) Количина кауције.

Члан 32.

Да се држи лицитација нужна су најмање три надметача или понуђача. Но кад је лицитација дванут одређивана, па није држана, што није био довољан број лицитаната, војна власт може по одобрењу министарског савета закључити набаву погодбом с једним набављачем, ценом и на начин, за који увиди да је најкориснији за државну касу.

Члан 33.

У продужењу састављених услова, стављају се цене надметача и тада услови уједно представљају и протокол лицитације. Цене се бележе мастилом.

Члан 34.

Услови обавезују надметаче, кад их потпишу да су им прочитани. А да протокол лицитације има важност, треба по свршеној лицитацији, да га потпише комисија, која држи лицитацију.

Члан 35.

За држање усмених и писмених лицитација, чланови комисије, биће:

а.) При војном министарству:

Војни комисар, или надлежни шеф одељења и један чиновник из струке контролне.

б.) При артиљеријској управи:

Начелник артиљеријске управе, један официр и војни контролор.

в.) При управи државне артиљерије:

Управитељ са помоћником или рачуновођом и један чиновник полицијске струке.

г.) При другим војним командама:

Старешина и заповедник команде, или старешина надлежатељства, где се лицитација држи, један официр, кога војна власт одреди за то, један чиновник полицијске струке.

Члан 36.

Сваки непоредак и неспоразумљење, које би се приликом држања лицитације догодило, одмах ће решавати усмено комисија, која је за држање лицитације одређена.

В.) Начин поступања при усменим лицитацијама.

Члан 37.

Лицитација почиње од 9 сахата пре по дне па траје до једног сахата по по дне. За све то време непрестано се примају надметачи, и у један сахат лицитација се закључује.

Члан 38.

Без положене кауције, нико се не прима на лицитацију. Ако који од надметача престане надметати се, уложена кауција враћа му се.

Члан 39.

Кауција надметача с најнижом ценом, остаје док војни министар не реши, одобравали или не, излицитиране цене. Ако му се набава уступи, кауција се срачуна, колико треба да је

према излицитираној најнижој пени и количини предмета, па се у толико ставља у депозит.

Где је год могуће, кауција се, ако је положена у готовом новцу, предаје коме новчаном заводу на чување и приплод, који иде у корист диферанта, ако уговор изврши.

Члан 40.

Чим се лицитација започне, надметачима са забрањује сваки међусобни договор.

Ко поступи противно овоме, комисија ће му забранити даље надметање. На ово се свагда претходно обраћа пажња надметачима од стране комисије.

Члан 41.

Испод оригиналних потписа надметача исписују се на условима, понова редом, једно испод другог, имена њихова, а поред ових стављају се цене, које они при надметању казују.

Члан 42.

Ако би више предмета за набаву било, то ће се они лицитирати редом. Кад надметачи желе, може се и преко реда извршити лицитирање предмета, нарочито кад нема за сваки предмет довољно надметача.

Члан 43.

Пошто се означеним начином изврши лицитација, ставља се на протоколу: „Н. Н. на

лицитацији, која је данас држана, обавезује се набавити и. н. ока, рифи, и т. д. (шта буде) по н. гроша, пара, сваки риф, оку (или шта буде).“

За тим се потписује онај, на коме је остала набава; и ако би имало да се још који предмет лицитира, поступа се тим истим редом.

Члан 44.

По свршетку лицитације свију предмета, протокол лицитације потписује комисија: *„Да је лицитација изложених предмета, у нашем присуству држана и закључена, сведочимо.“* На за тим се ставља датум и потпис чланова комисије.

Члан 45.

Услови и протокол лицитације подносе се војном министру на одобрење.

Министар војни мора у року од 48 сахата, пошто му се поднесе извештај о држаној лицитацији, издати решење, да лицитацију одобрава или не одобрава.

Члан 46.

После свршене лицитације не ће се, ни у каквом случају ни од кога, примити ни усмена ни писмена понуда, за обарање највиших цена, које су на лицитацији изишле, па ма се који

за ово обратио и пре коначног решења министру или другој којој војној власти.

На такве понуде не ће се понуђачу одговарати, нити ће се моћи закључивати погодбе мимо лицитације, па ма цене биле и ниже од излицитираних.

Члан 47.

Од решења војног министра зависи, хоће ли се најниже цене, које су излицитиране одобрити или одбацити. Ако се одобре, онда погодба и за правителство важи. За надметача пак погодба је обавезна и пре решења и он се не може одрећи набаве нити понуђене цене.

Г.) Начин поступања при писменим лицитацијама.

Члан 48.

Ако услови за лицитацију ни су из раније саопштени понуђачима, то им се на дан лицитације саопштавају, на шта се они потписују. Који ни су дошли на дан лицитације, нити су послали свога пуномоћника морају у офертима назначити да су им услови познати.

Члан 49.

Оферат се може и пре лицитације поднети, но до дана лицитације мора се предати кауција, иначе оферат без кауције не вреди.

Члан 50.

Оферте прима, по реду како долазе, најстарији члан комисије, напоменуте у члану 35.

Да би се знало, који је оферат пре предат, стављају се на њих бројеви по реду примања.

Члан 51.

Адреса оферта ставља се овако: „оферат министру војном (или оној власти, која држи лиценцију) за ту и ту набаву.“

Члан 52.

У оферту се назначује редом цена како појединих ствари тако и целокупна цена свију ствари, које се набављају, бројевима и словима.

Члан 53.

Оферти се не примају, у којима се понуда изјављује на начин: да се, на прилику, понуђач прима нижом ценом од свију по н. н. гроша и т. д., нити ће се дозволити, да се стављају какви проценти за попуштање већ означених цена. Него једино важе оферти у којима је најтачније означена цена за сваку ствар, било по рифу или оци, како се шта набавља.

Члан 54.

Оферат, који је предат, не може се вратити понуђачу у цели да га замени другим,

ван ако би он сасвим одустао од поднашања другог оферта.

Члан 55.

Оферти се примају до једног сахата по подне оног дана, који је за лиценцију заказан. После тога часа оферти се не примају.

Члан 56.

Отворање оферата бива у три часа по подне оног дана, који је за лиценцију означен.

На протоколу се бележе имена понуђача, а поред њих назначују се и најниже цене бројевима и словима.

Оферти се читају гласно.

Члан 57.

Понуђачи имају право да буду при отворању и читању оферата.

Члан 58.

Ако би се догодило, да су два или више понуђача, поднели једну исту цену, онда ће комисија позвати ове, да с места ниже нове цене поднесу, у чему остали понуђачи не могу учествовати. Но ако они на овај позив не би пристали, то ће онај понуђач имати право прече, који је пре оферат поднео.

Члан 59.

Ако се има да набави више ствари, н. пр. разне чоке, више сорти платна, коже и т. д.,

онда важи она цена, која је у укупној суми најнижа. Тако, ако је који понудио најнижу цену за неколико ствари, а за остале поднео већу, те му је и укупно понуђена цена већа, онда се не ће њему уступити ствари да их набави, за које је најнижу цену понудио, него ономе, чија је укупна цена најнижа. (Члан 52).

Члан 60.

Ко поднесе непотпун оферат, дакле само за неки део ствари, на прилику, само за половину означене количине, сматра се да оферат није ни поднео. Но ово важи само за исте родове ствари, као за разне сорте платна, разне боје чохе, разне лекове и т. д., Али ако се једног дана и под једним условима држала офертална лицитација за ствари разног рода, као за чоху, платно, кожу и т. д., онда се оферат може поднети само за једну од ових ствари, на прилику, чоху и т. д., и то само у потпуној количини и у оним сортама, које буду назначене за ову.

Члан 61.

Кауција оферта с најнижом ценом задржава се, а остале се враћају.

Члан 62.

Кад се сви оферти отворе по реду, комисија ће у продужоњу протокола, ако је за разне

ствари оферисано, сачинити извод цена за поједине ствари и назначиће, који је у укупној суми најјевтинији понуђач. Па пошто протокол потврди, поднеће га војном министру на решење.

Члан 63.

Од решења војног министра зависи, хоће ли се најниже цене одобрити или не.

Члан 64.

Решење министрово саопштава се најнижем конкуренту.

Члан 65.

За предмете, који се набављају са стране, а не улазе у ред општих спекулативних ствари, као што су предмети наоружања, бојне спреме и т. д. могу се изискати од појединих фабрика цене и тада понуде ових вреде као оферти, и по њима могу се набаве да закључе. Али тада оваких понуда мора имати најмање три.

Законом овим замењују се чланци 14. и 16. закона о устројству министарства војног од 19. Фебруара 1864. год (зборник XVII стране 44) као и замена члана 15. истог устројства од 12. Децембра 1873. год. (зборник XXVI страна 77.).

Закон овај ступа у живот од дана, кад га Књаз потпише.

Препоручујемо Нашем министру војном, да он овај закон обнародује и о извршењу се његовом стара, властима пак заповедамо да по њему поступају, а свима и свакоме да му се покуравају.

22. Фебруара 1875. год.
у Београду.

М. М. ОБРЕНОВИЋ с. р.

(М. П.)

*Видно и ставно државно печат
чувар државног печата
министар правде,*

Б. Миловановић с. р.

*Министар војни,
артовник*

К. С. Протић с. р. и

МИЛАН М. ОБРЕНОВИЋ IV,

по милости божијој и воли народној

ЕНАЗ СРПСКИ.

ОБЈАВЉУЈЕМО СВИМА И СВАКОМЕ, ДА ЈЕ НАРОДНА СКУПШТИНА
РЕШИЛА И ДА СМО МИ ПОТВРДИЛИ И ПОТВРЂУЈЕМО:

ЗАКОН

о приправницима професорским у великој школи.

Члан 1.

Ученици велике школе философскога и техничкога факултета, који по свршетку свију испита у великој школи изнесу из већине предмета одличне, а из осталих врло добре оцене, могу се задржати при великој школи као приправници за професорска места, или за пошљање ради учења на страни и то с издржањем, које се одређује буџетским законом.

Члан 2.

Дужности су ових приправника:
а. Бити на расположењу професорима велике школе у радњи око кабинета, прирава за лекције (где су експерименти) и т. д.;

б. Походити изновице часове оне струке, на коју се стално одаду;

в. Бити на расположењу министру просвете за разне службене послове;

г. Заступати професоре, или држати предавања у средњим школама, под надзором старијег професора, кад се на то одреде.

Члан 3.

У свему што се тиче дисциплине ови приправници потпадају под школски закон за ученике велике школе.

Члан 4.

Приправници се постављају, у броју који је кад потребан, претписом министра просвете и црквених дела на предлог професорског савета велике школе.

Ако би било више кандидата него што би било места за попуњање, претпоставиће се, при једнаким способностима, они који су сиротнијег стања.

Закон овај ступа у живот од данас.

Препоручујемо нашем министру просвете и црквених дела, да овај закон обнародује и о извршењу се његовом старај властима пак за-

поведамо, да по њему поступају, а свима и свакоме да му се покоравају.

28. Фебруара 1875.

у Београду.

М. М. ОБРЕНОВИЋ с. р.

(М. П.)

Министар
просвете и црквених дела
Стојан Новаковић с. р.

Видно и ставно државни печат,
Министар правде

Б. Миловановић с. р.

МИЛАН М. ОБРЕНОВИЋ IV.

по милости божијој и вољи народној

КЊАЗ СРПСКИ. (M. M.)

ОБЈАВЉУЈЕМО СВИМА И СВАКОМЕ, ДА ЈЕ НАРОДНА СКУПШТИНА
РЕШИЛА И ДА СМО МИ ПОТВРДИЛИ И ПОТЕРЂУЈЕМО:

ЗАКОН

да се уштедом из кредита, одређеног на учитеље основних школа, могу држати накнадна предавања учитељима.

Члан 1.

Овлашћује се министар просвете и црквених дела, да из уштеда, одређених буџетом на плату учитеља и учитељака основних школа, може потрошити до 50000 гр. пор. на предавања, која ће се приређивати за накнадно образовање учитеља и учитељака.

Члан 2.

Уштеде ове, до цифре горе показане, које се на завршетку једне рачунске године покажу, стављају се на расположење министру, да их у идућој рачунској години на горњу цел потрошити може.

Члан 3.

Према овоме закону (чл. 2.) и уштеде од 1874 рачунске године могу се за 1875 год. министру на расположење ставити.

Члан 4.

Предавања ова држаће се у Београду или Крагујевцу. Кад се покаже могућно, могу се и на оба места у један пут држати.

Закон овај ступа у живот од данас.

Препоручујемо нашим министрима просвете и црквених дела и финансије, да овај закон обнародују и о извршењу се његовом старају; властима пак заповедамо да по њему поступају.

28. Фебруара 1875.

у Београду.

М. М. ОБРЕНОВИЋ с. р.

(M. M.)

Министар
просвете и црквених дела
Стојан Новаковић с. р.

Министар финансије,
Чед. Мијатовић с. р.

Видео и ставио државни печат
члан државног печата
министар правде,

В. Миловановић с. р.

МИЛАН М. ОБРЕНОВИЋ IV.

по милости божјој и вољи народа

КЊАЗ СРСКИ.

ОБЈАВЉУЈЕМО СВИМА И СВАКОМЕ, ДА ЈЕ НАРОДНА СКУПШТИНА РЕШИЛА
И ДА СМО МИ ПОТВРДИЛИ И ПОТВРЂУЈЕМО:

ЗАКОН

О ПРАВУ НА ПОСМРТНУ ПЛАТУ ПРЕДАВАЧА И УЧИТЕЉА
СРЕДЊИХ ШКОЛА.

Право на плату учитеља и предавача средњих школа, као и учитељака више женске школе, престаје за месец дана од њихове смрти.

Закон овај ступа у живот од данас.

Препоручујемо нашим министрима просвете и црквених дела и финансије, да овај закон обнародују и о извршењу се његовом старају; властима пак заповедамо да по њему поступају.

28. Фебруара 1875.

у Београду.

М. М. ОБРЕНОВИЋ с. р.

(М. П.)

Министар

просвете и црквених дела

Стојан Новаковић с. р.

Министар финансије

Чед. Мијатовић с. р.

Видео и ставио државни печат

чувар државног печата

министар правде,

В. Милованић с. р.

МИЛАН М. ОБРЕНОВИЋ IV.

по милости божјој и вољи народа

КЊАЗ СРСКИ.

ПРОГЛАШУЈЕМО И ОБЈАВЉУЈЕМО СВИМА И СВАКОМЕ, ДА ЈЕ НАРОДНА
СКУПШТИНА РЕШИЛА И ДА СМО МИ ПОТВРДИЛИ И ПОТВРЂУЈЕМО:

ЗАКОН

О РЕГУЛИСАЊУ ПЛАТА ПРОФЕСОРСКИХ.

Члан 1.

Периоди се професорске службе рачунају овако. Први период почиње почетком шесте, други почетком једанаесте, трећи почетком шеснаесте, четврти почетком двадесет прве, а пети почетком двадесет шесте године професоровања.

Члан 2.

Професори велике школе добијају у свима периодима по 150 талира. Ово се простире и на професоре војене академије, реда грађанског.

Члан 3.

Професори средњих школа добијају у првом периоду повишицу од 125, у другом, трећем и четвртном од 100, а у петом од 125 талира.

Члан 4.

Кад овај закон ступи у живот, користе се њиме, што се тиче прве повишице, сви професори, који се нађу у служби. Но професорима средњих школа, који су досадашњу четврту повишицу од 150 талира добили, рачунаће се у име прве повишице 100 талира.

Члан 5.

При примању у службу професора, који су где на страни служили, могу се указом Њажевим признати године професорске службе на страни проведене. У великој школи, ако би се тичало знатних научника, може се, по споразумљењу с академијским саветом велике школе, истим начином и мера прве плате одредити.

Члан 6.

Закон овај ступа у живот 1. Марта 1875. године. Њиме се у закону од 15. Фебруара 1858. (Зборн. XI. страна 47—50) укида све оно, што је овим промењено. Исто тако са свим престаје вредити решење од 6. Априла 1861. ВМ 739.

Препоручујемо Нашим министрима просвете и прквених дела и финансије, да овај закон обнародују и о извршењу се његовом старају;

властима пак заповедамо, да по њему поступају, а свима и свакоме, да му се покоравају.

28. Фебруара 1875. год.
у Београду.

М. М. ОБРЕНОВИЋ с. р.

(М. П.)

*Видео и стисло државни печат,
чувар државног печата
министар правде,*

В. Миловановић с. р.

Министар

просвете и прквених дела,

Ст. Новаковић с. р.

Министар финансије,

Чед. Мијатовић с. р.

МИЛАН М. ОБРЕНОВИЋ IV.

по милости божијој и вољи народној

КЊАЗ СРПСКИ.

ОБЈАВЉУЈЕМО СВИМА И СВАКОМЕ, ДА ЈЕ НАРОДНА СКУПШТИНА РЕШИЛА
И ДА СМО МИ ПОТВЕДИЛИ И ПОТВРЂУЈЕМО

ЗАКОН

о установљењу петог разреда у вишој женској школи.

Члан 1.

Да се §. 2. закона о устројству више женске школе од 17. Јуна 1863. године (Зборн. XVI. 35.) и закон од 20. Априла 1866. године (Зборн. XIX. 210.) замене овим:

„Виша женска школа има пет разреда; и сваки разред свршава се за годину дана“.

Члан 2.

Пети разред дужне ће бити учити оне ученице, које се затеку у другом разреду, кад се овај закон обнародује.

Препоручујемо нашем министру просвете и црквених дела, да овај закон обнародује и о

извршењу се његовом стара; властима пак заповедамо, да по њему поступају, а свима и свакоме, да му се покоравају.

28. Фебруара 1875.
у Београду.

М. М. ОБРЕНОВИЋ с. р.

(М. П.)

*Идео и ставио државни
печат, чувар државног печата,
министар правде*

Ђ. Милошковић с. р.

*Министар
просвете и црквених дела*
Стојан Новаковић с. р.

МИЛАН М. ОБРЕНОВИЋ IV.

по милости Божијој и вољи народа

КЊАЗ СРПСКИ.

ПРОГЛАШАВАМО И ОБЈАВЉУЈЕМО СВИМА И СВАКОМЕ, ДА ЈЕ НАРОДНА СКУПШТИНА РЕШИЛА И ДА СМО ЈИ ПОТВРДИЛИ И ПОТВРЂУЈЕМО:

Следеће допуне §. 511. и измену §. 512. закона о поступку судском у грађанским парницама.

У §-фу 511. тачки 1. додаје се:
„као и отварања и дизања стеништа.“

К' тачки 5. додаје се:
„преписују и одостверавају.“

Тачка 8. да гласи овако:
„Примања криваца и решавања хоће ли се они *под суд* узети и из слободе или притвора бранити, прикупљања доказа и саслушавања сведока по кривици, и свега оног, где би опасност у одлагању била.“

А §. 512. замењује се овим:

„Против решења овог судије, има места жалби касацијономе суду, у колико иста расматрању вишег суда подлеже.

Ова решења разматра ће у касацијоном суду, за време одмора судског, три судије, које председник одреди буде, заједно са једним секретаром и другим нужним персоналом.“

Закон овај важи од дана, кад га Књаз потпише.

Препоручујемо нашим министрима правде и унутрашњих дела, да овај закон обнародују и о извршењу се његовом старају; властима пак заповедамо да по њему поступају, а свима и свакоме, да му се покорavaju.

13. Марта 1875. год.
у Београду.

М. М. ОБРЕНОВИЋ с. р.

(М. П.)

*Видео и ставио државни печат,
чувар државног печата,
министар правде*
Ђ. Миловановић с. р.

*Председник министарског савета
министар унутрашњих дела*
Д. Стефановић с. р.
Министар правде
Ђ. Миловановић с. р.

МИЛАН М. ОБРЕНОВИЋ IV.

по милости божјој и вољи народа

КЕЊАЗ СРПСКИ.

Пошто је указом нашим од данашњег дана Народна Скупштина распуштена, пре него што је буџет за текућу 187¹/₂ рачунску годину решен: то на основу члана 65. устава земаљског наређујемо:

„Да буџет, који је за прошлу 187³/₄ рачунску годину одобрен, важи и за текућу 187¹/₂ рачунску годину, по с тим, да се из њега има изоставити оно, што је изреком на извесну потребу опредељено, па је та потреба већ подмирена.“

Препоручујемо свима Нашим министрима, да ову нашу наредбу обнародују, и о извршењу се њеном старају; властима пак заповедамо да

по њој поступају, а свима и свакоме да јој се покоравају.

13. Марта 1875. год.
у Београду.

М. М. ОБРЕНОВИЋ с. р.

(М. П.)

*Бидно и стабло државни печат,
чувар државног печата
министар правде*
Ђ. Милованивић с. р.

*Председник министарског савета
министар унутр. дела,*

Данило Стефановић с. р.

Министар правде

Ђ. Милованивић с. р.

Министар финансије

Чед. Мијатовић с. р.

Министар просвете и црквених дела

Стојан Новаковић с. р.

*Министар војни,
инженер*

К. С. Протић с. р.

Министар им. дела

М. Вогићевић с. р.

Министар грађевина

М. Марић с. р.

МИЛАН М. ОБРЕНОВИЋ IV.

по милости божјој и вољи народа

КЊАЗ СРПСКИ.

ОДОБРИЛИ СМО И ОДОБРАВАМО РЕШЕЊЕ НАРСДНЕ СКУПШТИНЕ:

„Да се у интересу државном и опште народном има саградити жељезница од Београда до Алексинца и даље до границе.

Жељезница ће ова ићи долинама: Топчидера, Кубршнице, Јасенице и Мораве па преко Јагодине, Куприје, Параћина, Делиграда и Алексинца до на границу, где ће се везати са жељезницом турском.

Министри грађевина и финансије овлашћују се, да за дефинитивно проучавање те трасе жељезничке могу учинити из државне касе издатак у суми од 700.000 гроша пореских.“

Препоручујемо нашим министрима грађевина и финансије, да овај указ изврше.

12. Марта 1875. год.
у Београду.

М. М. ОБРЕНОВИЋ с. р.

(М. П.)

*Видно и својом државном печатом,
члан државног савета,
министар правде,*

Ђ. Миловановић с. р.

Министар грађевина

М. Марић с. р.

Министар финансије

Чед. Мијатовић с. р.

38816